

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1428-ҳадис

1428/3508 – عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِعَیْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُهُ إِلَّا كَفَرَ، وَمَنْ ادَّعَى قَوْمًا لَيْسَ لَهُ فِيهِمْ نَسَبٌ، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

1428.3508. Абу Асвад Дийлийдан ривоят қилинади:

«Абу Зарр розияллоҳу анҳудан Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «**Бирор киши билиб туриб, отасидан бошқани отам, деб даъво қилса, кофир бўлибди. Ким бир қавмданман, деб даъво қилса-ю, ўзи улардан бўлмаса, дўзахдан ўрнини олаверсин**», деяётганларини эшитган экан».

Изоҳ: Яъни шу ишни ҳалол деган эътиқодда қилса, кофир бўлади. Аммо бундай эътиқодда бўлмаса, куфроналик, нонқўрлик ёки кофирларнинг ишини қилган бўлади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI